

[Lausten.]

ger have med at gøre. Der kan vist ikke være Tvivl om, at hvis Flertallet her i Tinget, hvad der nu er Udsigt til, forhindrer Lovens Forlængelse, vil det i mange Tilfælde betyde en Forhøjelse af Lejen for de paagældende Forretningslokaler og Butikker, og det vil sikkert igen i mange Tilfælde betyde en Prisstigning paa de Varer, der forhandles i de Forretninger, og paa de Arbejder, der udføres i de Kontorer, her er Tale om. Men saadanne Forhøjelser i enkelte Forretninger udvikler sig ofte yderligere, saa det kan let føre til en Fordyrelse hele Byen over. En Udligning af dette Forhold maa komme helt af sig selv, og det maa selvfølgelig betales af Forbrugerne, og derfor har man Lov til at sige, synes jeg, at Loven har vist sig som en Slags Beskyttelseslov for Forbrugerne. Den har maaske været med til at modvirke Varefordyrelse, og vi vil fra mit Partis Side gerne være med til at forlænge den.

En af de ærede Ordførere var inde paa, at Lovens Bortfald sikkert vil virke forhøjende paa Ejendomspriserne, særlig selvfølgelig for de Ejendomme, hvor saadanne Butikker og Forretningslokaler findes, men ogsaa ud over dette influere paa Ejendomspriserne i det hele. En saadan Stigning af Ejendomspriserne maa ubetinget gøre Levevilkaarene dyrere for den store Del af Befolkningen, og det vil vi ikke gerne være medvirkende til.

Debatten om dette Spørgsmaal er saavel i Folketinget som i nogen Grad her i Dag kommet til at virke som en Slags Valgtale. Jeg skal ikke følge dette Spor, men jeg tror nok, den højtærede Indenrigsminister har Ret i, at dette Spørgsmaal har politisk Betydning langt ud over Dagen og Vejen. Jeg tror, at det ærede konservative Parti her i København vil møde det mange Steder. Jeg ved, de har mødt det for ganske nylig, da en konservativ Taler, en meget prominent Taler, stod i en lang Udredning om Valutacentralen. Saa lød det pludselig fra Forsamlingens Midte: Hvad med Butiksspørgsmaalet? Ja, det kom vist ganske uforberedt, og det vil komme mange Gange.

Jeg kunde ønske, at der var blevet et Flertal her i Tinget for denne Lovs Forlængelse et Aar, saa vi kunde se, hvad der videre skulde gøres i Sagen. Jeg vil gerne anbefale Forslaget.

Indenrigsministeren (Dahlgård): Idet jeg takker Socialdemokratiets og Det radikale Venstres Ordførere for deres Tilslutning til Forslaget, vil jeg gerne sige til Venstres

ærede Ordfører (Stensballe), at i og for sig var det en morsom Tale, det ærede Medlem holdt. Den gik i Virkeligheden ud fra, at det var højst beklageligt, at man ikke for længst havde kunnet gennemføre en almindelig Lovgivning paa disse Omraader, og nu vilde det ærede Medlem virkelig haabe, at der kunde komme noget godt ud af Arbejdet for en fremtidig Lovgivning til Gavn for de forretningsdrivende. Ud fra disse Præmisser skulde man jo paa Forhaand vente, at der kom den Konklusion af det ærede Medlems Tale, med de Forudsætninger, det ærede Medlem dér gav det Udseende af at ville forfægte, at naar man staar i den Situation, at en Kommission i Løbet af kort Tid vil afgive Betænkning vedrørende disse Spørgsmaal, og Rigsdagen derefter skal tage Standpunkt dertil, saa er det utænkeligt, at Rigsdagen forinden skulde forrykke den bestaaende Retstilstand paa dette Omraade. Men nej, da det ærede Medlem skulde gaa over fra Ord til Handling, saa lød det: Ikke Tale om Forlængelse af den Tilstand, der bestaar i Øjeblikket, indtil man her i Tinget kan tage Stilling til den endelige Lovgivning.

Jeg har den Opfattelse, at det ærede Medlems Fremgangsmaade her er for genemsigtig. Jeg kunde næsten have Lyst til over for det ærede Medlem at udtrykke det saaledes: Det ærede Medlems Sympatier paa disse Omraader er alt for godt kendte til, at en saadan Komedie lader sig spille, uden at man kan gennemskue den. Da den nævnte Kommission for et Aar siden blev nedsat, regnede jeg med, at den vilde kunne afgive sin Betænkning i den efter min Mening rigelige Tid, der var levnet, og det samme mente dengang Kommissionens Formand. Det har imidlertid vist sig, at det ikke kunde lade sig gøre. Det er ikke Kommissionens Skyld, det er heller ikke dens Formands Skyld, Kommissionen har arbejdet overmaade energisk. Da det nu meddeles, at der vil gaa nogen Tid endnu, kommer 57 000 forretningsdrivende her i København og siger til Regeringen og Rigsdagen: Saa kan der dog vel ikke være Mening i, at Rigsdagen i den Periode, der hengaar, indtil den kan tage endelig Stilling, lader den Beskyttelse udløbe, der findes for Tiden. Jeg maa sige, at jeg har aldrig set Rigsdagen bære sig saaledes ad, som der nu er Udsigt til, at man vil gøre. Naar man stod over for afgørende Beslutninger angaaende en generel Lovgivning for en bestemt Stand, har jeg aldrig set, at Rigsdagen har nægtet at forlænge en gældende Lov, en gældende Retstilstand for den korte Tid, der var tilbage.